

תורות כהנים <עשירית האיפה> ספרין, יצחק אייזיק יהודה יחיאל בן אלכסנדר סנדר מקומרנא עמוד מס':

האיפה

הפשיעית ע"ם בנות" ומתעם דרשא זאת דרש ג"כ ר'יונתן הכהן ואסף-
אם תבואתה לקחי על אם הים הים שלש וכרייתא דכאן קול- בנימי'
דעיקר דרשא אומם נפקא לן ורבינו העלים עיניו מנריכא דכאן
ועיין ר"ס ה"ט :

תורות כהנים <עשירית האיפה> ספרין, יצחק אייזיק יהודה יחיאל בן אלכסנדר סנדר מקומרנא עמוד מס: 1

בכביעת ולמטה פירותי מותרין באכילה ומכירה היינו חייבים שאל מר"ם וזו שאל' את הפנים קריר לא תאמר של יקלר כדרך שקלר בכך שם ואם קלר כדרך הקלרין לוקם כנו שקלר כל השלם והפסיד לר' ויש בדקף מלא קולר מעט מעט והיו כל הספיקים אחרים בחכמה ולמה נזרע עליהם מעט כוכרי עביר' של יתר וזרע חנוכה וקטניות וזרעוני גינה בחור שדה בסתר וכשימטם יאכל מהן ויאמר הפסידים בן לעיכר אסרו כל הספיקים האומרים בשביעות הא לעמם שאין אוכלין מפירות שביעת אלא פרי האילנות : פירות שוליים שולין בשביעות לא יאמרו כדרך שאומר בכל השדה שנאמר ואם פגמי כדרך לא הנזיר מלות עשם לספקיר כל מה שבחור שדה ואסור לנעול שדה אלא פורץ כה פרלות עיין בוכה דף ל"ט וכו' חזן כל ברייתא ואם : במזלסא במקום שביעית כל השדה אכל מייבשין במורכב : ואין פוסין וקיים מלשון וזש פשו דר' חזונין והוא עיין מפורק ופסידים : ובקטב עין גזול וכבר ובראש אבן גזולה הכינה על פסידים : בדרי' כעין מריבה : (ד) דייקן חול' מלת יסיה נסיה לו לומר הוא לארץ ואמר יסיה אף אחר שביעות והיו חמלא אלא בפירות אילן שפירותיו אחרים אחר שביע' עד ע"ז בשבט שפוא ר"ה נאלין ואחרים לאו זוקא אלא נוסג בשם קטנא שביעות : (ט) מן הפסדו בארץ עששנות בארץ אמללכה אכל לא חוכל לאכול מן השמור כנון עבר וזרע ורע אין אסיה דשאי לאכלו כן פורס רק"ל ולי נראה כחזן אובלין על השופק אכל לא על בשמור אלא שרר לפרס אס לא חופק פירותיו אסור לאכלן ואחר הפקר מותר נלקט בהן כשאר עניים כלליל : שביעה שנתהסא שיש שני פעמים ולא הסתיר לפירוש אלא פעם א' ואם שני פעמים נשירי בשביעות כזן הזה ועשום ארטיגל עיין סנהדרין דף כ"ו מכרין ר' יגלי פוקן ורעו עשום ארטיגל ולא הסתיר אלא לתרוס פ"א והוא ח"ס שני פעמים : כדירה ששפיר בה דיר על כשנות לזול : בשוכה דלין מתקין טובה לבעלים כיון דרמאנא אפגרינו דכתיב וסיה שנת מן השמור אסור לאכל היינו כדרך הפקר וז"ה מתירין להסות חובה כיון דבעלים אפגרינו לא איכסן לן אס מחזיק לו טובה : ר' יבנה פ"ה מידות פ"ה וכל דברי רבינו בזה הענין מן הפסידים ושיעוריהם הבאים ח"י בן אש"כ ושי' כשירושן והוא ה"ב : (ו) ולא לאחרים שאין לך לספקיר לבני נח ולא לבניא מנחות מאס דשורפין הקדש מאנה ונכסים סולקין לשמין : מה ח"י מלת לך דהא כבר אסר לכם ועתה דמאנ' לכם הייתי אסר לעניים דוק' דהיינו שפקיר אותם לעניים אכל פסידים

ובכנים לבדירה : (ד) שבת שבחון יהיה לארץ כיון שיצאת שביעת אע"פ שפירותי שמיטה מותרת את לעשות מלאכה בגופו של אילן אבל פירותיו אסורים עד ט"ו בשבט : (ה) והיתה שבת הארץ לכם מן השבות בארץ אהא אוכל ואין אתה אוכל מן השמור. מיכן אמרו שדה ששביעה : ב"ש אומרים אין אוכלים פירותי בשביעות : וב"ה אומרים אוכלים : בית שמאי אומרים אין אוכלי פירות שביעות בכזבה וב"ה אומרי' בכזבה ושלא בשוכה : רבי יהודה אומר הילוף דבריה זה מקולי ב"ש ומדומרי ב"ה : (ו) לכם ולא לאחרים : לאוכלה ולא להביא ממנה מנחות : ולא להביא נסבים ממנה : לך לעבדך ולאמך : מה ח"ל לפי שנאמר ובשביעות חששמה ונשחטה ואכלו אבינו עבד' שיכול אין לי פירות שביעות נאכליאל לעניים בלבד מניין אף לעשירי' ח"ל לך ולעבדך ולאמך הרי בעלי עשירים אמורי' : עבדים ושפחות אמורים : א"כ למה נא' ואכלו אבינו עמך העניים אוכלים אחר הביעור : ולא עשירים דברי ר' יהודה : ר' יוסי אומר אחד עניים וא' עשירים אוכלי אחר הביעור : (ז) דבר אחר ואכלו אבינו עמך הראוי לאדם לאדם : והראוי לבהמה לבהמה : ולשחור ולחושבן מן העכו"ם : הגרים עמך לרבות אה האבסניא : (ח) ולבהמהך ולחיה מה ח"ל וזה אס חיה שאין ברשותך הרי היא איכלת : בהמה שהוא ברשותך אינו דין שיאכל : אילו כן הייתי אומר יבנום לבהמה ותהא איכלת לזולת מה אני מקיים ביעור פירות שביעות בפירות אדם : אבל בהמה חיה אוכלת לעיל' וכשהו' או' ולבהמהך ולחיה מקיים בהמה לחיה כל זמן שחיה אוכלת בשדה בהמה איכלת בכית כלה לחיה שבשר' כלה לבהמהך שביעה : (ט) אשר בארץ : מה שבארץ איכלים לא מה שהצא עקילם לעבדיו לפנינו : א"ר שמעון שבערי' בפירוש שמוציא לכוריא ואין מציאי' לח"ך : (י) תהיה אף להרלקת הנר אף לצבוע בה צבע : כל חכומא' : מלמד שאין נאבלת אלא חכומא' : כיין אמרו מאיסתי איכלי פירות האילן בשביעות הפנים משהורית אוכל בהם פירות בשדה : ביחלו כונס להר' בירו : (יא) וכן כיוצ' בהם כשאר שני שבוע חייבים במעשרות הכופר משיגיר אוכל בו פיתו בשדה : הבאיש כונס לחך ביתו : וכן כיוצא בו : כשאר שני שבוע חייבים במעשרות וזוהם כל זמן שהם עושים שלשה לוגים לסאה : (יב) הבנינו רביעית לסאה פוצע ואיכל בשדה הבנינו הצ' לוג מותר וכן בשדה הבנינו שליש מותר בשדה : ובונה לחך ביתו : וכן כיוצא בהם כשאר שני שבוע חייבים במעשרות : ושאר כל פירות האילן אין אתרשאי לבקוש מהם ולשלוך מהם ולא לאבי' מפניהם : אלא כעונתן למעשרות כן עונתן לשביעות : לאכול ולא לעשות טמנה ולפי' ולא לעשות ממנה מלוגמא : ולא לעשו' ממנה איסבלות ולא לעשות אפיקבסין :

פרשה ב

דמכשלו מוילא של' לוגין כשנאמר לעיל : כך עונתן לשביעות ואין אובלין מהם בשביעות עד שיגיעו לעונת מעשרות המפורס' בפ"ק דמעשרות דזוקא חמנים ועכ"ס וחסים רגילים לאכול קודם כשולן לפיכך הסתיר לאכול מהם פה בשלם בשביעות קודם שיגיעו לעונת המעשרות אכל לא כשאר פירות כן פירש ברב ברטורא ומ"ס עליו ברב ק"א לא יעשו' מאי קאמר פ"ט : ולפי' לזולת הבנים כיון מלוגמא לרפוא' אפי' טעין להקיא והוא נותרין ופירותיו להפיק מותר העונ' : פרשה ב

בפני הסדום מלמס אין אובלין ח"ל לך אף לבזל השדה מותר לאכול בלבד שיקריס' אחר הביעור ביעור הוא מפירות שביעות שלקט כדרך כל הפסידים מהספקיר ואסור לביתו אסור לאכול מהן אלא כל זמן שהם אוכלים ממין זה מן השדה כיו' לקיה מן השדה חייב לבשר אורו הפז מן הבית וסיד הוא הביעור שיתקן מוון שלם סעודתו לכל שביעיו וזרוביו ומוילא ושעית על פתם ביתו ואומר אחינו בית יסאל מי טריר לזולת יסול ואמר ששש כל זה פליגי אס יוכל כפכ"כ הפסיד למור ולזמא